

De Internationale

Muziek van Pierre Degeyter - Tekst van Eugène Pottier

Ontwaakt, verworpenen der aarde
Ontwaakt, verdoemd' verdoemd in hongersfeer,
Reedlijk willen stroomt nu over d'aarde.
En die stroom rijst al meer en meer.
Sterft gij, oude vormen en gedachten.
Slaaf geboornen, ontwaakt, ontwaakt.
De wereld steunt op nieuwe krachten,
Begeerte heeft ons aangeraakt.

*Makkers ten laatste male,
Tot de strijd ons geschaard,
En d'Internationale
Zal morgen heersen op aarde.*

't Verstand zal nooit kunnen geloven
In God en bovenaardse wet;
't is gedaan met blinden en met doven,
't Wordt de tijd van het rood gebed.
Plukt nu zelf de vruchten van uw werken,
Zegt uw geest wat uw hart weet,
Gij zijt de stoeren en de sterken,
Smeedt nu het ijzer, het is heet.

De staat verdrukt, de wet is logen.
De rijkaard leeft zelfzuchtig voort;
Tot het merg wordt d'arme uitgezogen
En zijn recht is een ijdel woord.
Wij zijn 't moe, naar and'er wil te leven,
Broeders hoort hoe gelijkheid spreekt:
Geen recht, waar plicht is opgeheven,
Geen plicht, leert zij, waar recht ontbreekt.

Verwaande, dikgemeste heren,
De koningen van kool en staal,
Pronkten met de mooiste van uw veren,
En hun spreken was dievetaal..
In de diepe kluizen van hun banken,
Glanst het goud van uw vruchtbaar zweet.
Vooruit, geen moeden meer en manken,
Stelt zelf de prijs voor al uw leed.

De heersers, door duivelse listen,
Bedwelmen ons met bloed'ge damp.
Broeders, strijdt niet meer voor and'rer twisten,
Breekt de rijen hier is uw kamp.
Gij, die ons tot helden wilt maken,
O, barbaren, denkt wat ge doet;
Wij heben wap'nen hen te raken,
Die dorstig schijnen naar ons bloed.
Gij allen, arbeiders en boeren,
Staat samen in dezelfde strijd;
't Is geen tijd voor kirren en koeren,
Wie niet vecht speelt zijn troeven kwijt.
Bundelt nu uw dromen en uw wensen,
Remt de sperwer straks in zijn vlucht,
En morgen zijt gij nieuwe mensen,
Gelijk een schoongewaaide lucht.